

hed og administration på det sociale område, og når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter lov om aktiv socialpolitik. Efter lovens § 95 gennemfører kommunen tilbagebetalingskravet ved en tilbagebetalingsordning, som fastsættes under hensyn til, hvad den pågældende kan betale uden at komme til at mangle det nødvendige til sit eget eller familiens underhold. Der gælder en femårig forældelse for dette krav regnet fra hjælpens ophør.

Efter § 12 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område kan domstolene idømme straf til borgere, der har begået groft uagtsomt bedrageri. Overtrædelsen består i, at borgeren groft uagtsomt fremkalder, bestyrker eller udnytter en vildfarelse hos myndigheden ved at afgive urigtige eller vildledende oplysninger eller ved at undlade at give oplysninger om forhold, der har betydning for hjælpen, jf. retssikkerhedslovens § 11, stk. 1, nr. 1, og stk. 2. Grov uagtsomhed kan beskrives som en høj grad af uagtsomhed. Der skal foreligge en særligt markant afvigelse fra den adfærd, som man med rimelighed kunne kræve i den pågældende situation.

Bestemmelsen kan kun anvendes, hvis borgeren vildleder myndighederne i forbindelse med behandling af sager, der er omfattet af retssikkerhedsloven. Der kan kun idømmes straf, hvis borgeren ikke for den samme forbrydelse kan idømmes en hårdere straf efter straffeloven. Det drejer sig primært om bedrageribestemmelsen i § 279.

De foreslåede bestemmelser til §§ 40 a og 40 b, supplerer de gældende regler om pligt til tilbagebetaling, og de gældende regler om rådighedsvurdering og vurdering af, om der skal gives en sanktion efter §§ 38 a, 39 eller 41. De supplerer tillige de sanktioner, som domstolene kan idømme efter § 12 b i retssikkerhedsloven og straffelovens § 279.

Kommunen skal, når oplysningspligten efter § 11, stk. 2, i retssikkerhedsloven er tilsidesat, i øvrigt sikre sig, at betingelserne for at give hjælp fortsat er opfyldt.

I forslaget til § 40 a, stk. 1-4, foreslås det at indføre særlige sanktioner for personer, der modtager kontanthjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller 3, og som mod bedre vidende har tilsidesat deres pligt efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Bestemmelsen omfatter kontanthjælpsmodtagere over 25 år, som ikke er gift eller samlevende med starthjælpsmodtagere. Forslaget gælder, uanset om hjælpen modtages alene på grund af ledighed eller på grund af problemer ud over ledighed. At en ydelse er modtaget mod bedre vidende

forudsætter, at det kan tilregnes modtageren, at ydelser er modtaget på urigtigt grundlag.

Hvis en person har tilsidesat pligten til at oplyse om arbejde efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, før personen overgik til reglerne efter lov om aktiv socialpolitik, tæller denne tidligere forseelse med. Der skal således gives en gentagelsessanktion, hvis forseelsen efter integrationsloven er begået inden for de seneste 5 år, jf. forslagens § 40 a, stk. 2 og 3, og § 40 b, stk. 2. Se endvidere nedenfor.

Sanktionerne er rettet mod den situation, hvor en kontanthjælpsmodtager har arbejde, som pågældende har undladt at oplyse kommunen om. Sanktionen gives i form af 1/3-nedsættelse af hjælpen i 3 uger (ved 1. gangs tilfælde) og 20 uger (ved gentagelsestilfælde inden for de seneste 5 år).

Det foreslås endvidere i forslag til § 40 a, stk. 3, at den nedsatte hjælp gøres tilbagebetalingspligtig, hvis personen tre eller flere gange inden for de seneste 5 år har haft arbejde samtidig med, at pågældende har modtaget kontanthjælp.

Sanktionerne foreslås udformet således:

1. gang: nedsættelse af hjælpen med 1/3 i tre uger (§ 40 a, stk. 1.).
2. gang: nedsættelse af hjælpen med 1/3 i 20 uger (§ 40 a, stk. 2.).
3. og flere gang(e): nedsættelse af hjælpen med 1/3 i 20 uger og tilbagebetaling af hjælpen for de 20 uger med nedsættelse (§ 40 a, stk. 3.).

En oplysningspligt anses for tilsidesat på det tidspunkt, hvor kommunen har truffet afgørelse herom. Oplysningspligten anses tilsvarende for tilsidesat to eller flere gange, når kommunen har truffet afgørelse herom to eller flere gange. Dette gælder uanset det tidsmæssige omfang af forseelsen, fx uanset om kontanthjælps/starthjælpsmodtageren har arbejdet en eller tre uger uden at oplyse kommunen herom.

For at kommunen kan træffe afgørelse om nedsættelse eller tilbagebetaling i gentagelsestilfælde, skal modtageren af hjælp have været eller være i arbejde på ny uden at have oplyst kommunen om det, efter at kommunen har truffet afgørelse om en sanktion for en tilsidesættelse af oplysningspligten. Det er således en forudsætning for anvendelse af forslagens § 40 a, stk. 2-4, og § 40 b, stk. 2 og 3, om gentagelsesvirkning, at kommunen har nået at træffe en førstegangsafgørelse om nedsættelse eller tilbagebetaling, før modtageren af hjælp på ny har været eller er i arbejde uden at have overholdt oplysningspligten. Det vil sige, at hvis kommunen ikke har truffet afgørelse om en sanktion for en førstegangsforseelse inden endnu en tilsidesættelse af